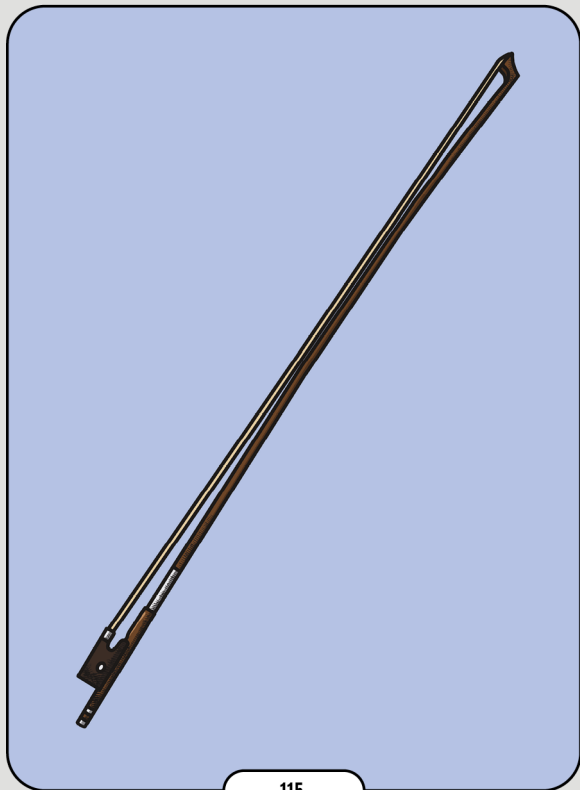

SMYCZEK

To dodatkowy element do instrumentu strunowego smyczkowego, którym pobudza się struny do drgania poprzez pocieranie.

BUDOWA: smyczek składa się z:

- drzewca (zazwyczaj z bardzo mocnego drewna),
- włosia (z odłuszczonych włosów ogona końskiego; włosie to dodatkowo smarowane jest kalafonią, czyli zastygniętą żywicą, w celu zwiększenia przyczepności),
- uchwyty i śruby naciągowej, które tworzą tzw. żabkę.

HISTORIA: smyczek pierwotnie miał kształt wygiętego łuku, a jego wygięcie zmniejszało się z biegiem czasu. Początkowo włosie mocowano do zakończenia pręta. Na początku XIX w. lutnik François Tourte udoskonalił smyczek do kształtu, jaki znamy.

WYKORZYSTANIE: smyczek wykorzystywany jest w grze na skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, ale też wibrafonie czy pile muzycznej.

CIEKAWOSTKA: smyczki zazwyczaj nie różnią się kształtem – jedynie długością i ciężarem w zależności od poszczególnych instrumentów. Wyjątek stanowią smyczki dla kontrabasu, które występują w dwóch typach: francuskim i niemieckim.